

Mites mul menee?

Mites mul menee?

Nimimerkki Anna

Ikä 12

Terve! Mun nimi on Anna! (muutettu nimi) Kirjotan nyt ekaa kertaa niin en oo varma, mitä oikeen kirjotan, mut ku luin tossa muitten tarinoita niin aattelin alottaa itekkin sit ihan alusta. Eli en oo ikinä elänyt mun biologisen iskän kans ja se iskä kestä tässä tarinassa puhun niin on sit mun isäpuoli, jonka äiti sit löys kun olin sen mahassa. Synnyin siis normi perheeseen. Mulla oli äiti, iskä, isovelji ja kaks isosisko. Ekoista vuosista en nyt tietenkään muista mitään, mutta sitten 3 vuoden ikäsenä meille syntyy uus tyttö (kutsutaan sitä nyt vaikka Emiliaksi). Ja, kun olin viisi niin syntyy sit poika (vaik Kalle).

Joihinkin näihin aikoihin kun olin 4-6 mun mun isovelji (nimi on nyt Matti) käytti mua ja mun pikkusiskoja seksuaalisesti hyväksi ja sitä jatku sit oisko vuoden tai ainakin alle kaks vuotta. Jossain vaiheessa Matti jäi siitä sit kiinni ja joutu muuttamaan pois meidän perheestä johonki toiseen perheeseen.

Mun vanhemmatkaan ei ollu mitään enkeleitä. Ne riiteli todella usein. Monta kertaa päivässä (tiän että vanhempien riitely on yleistä) ja äitillä oli kans semmonen kiva "harrastus" et, jos ei oltu siivottu vaikka meidän huonetta niin se otti meidät ja tukisi (Eli siis veti hiuksista). Yhtenä päivänä kans näin, kun se istu mun nuoremman isosiskon päällä (se on nyt Malla) ja huus et sen pitää käyttäytyä ja rauhottua. Malla sit siinä vaan huus et soittakaa iskälle ja äiti sanoo vaa et ettekä soita. Aluks luulin et Malla vaan pelleilee mut sit tajusinki et taitaa se oikeesti olla peloissaan, kun makaa siinä oman kuolansa päällä (meillä oli siis kivilattia ja kun se räpiköi siinä niin siltä pääs sit kuolaaki siihen lattialle).

Alotin sit koulun ja olin siel ykkösluokkaan. Sit äiti ja iskä kerto ykkösen ja kakkosluokan välisenä lomana et ne eroaa ja minä, Malla, Emilia, Kalle ja äiti muutetaan maalle.

Alotettiin uusi koulu ja äiti oli lopettanu jo tässä vaiheessa tukistamisen. Ja voi että niitä kouluvuosia siellä. Se oli mun elämän parasta aikaa! Sain sieltä parhaan kaverin ja munta muuta sydänystävää? Mutta niin kuin tarinoilla on tapana ei se onni kauan kestänyt. Oli taas kesäloma ja olin just menossa neloselle kunnes äiti sanookin et: "Mää löysin hyvän työpaikan X kaupungista ja mehän muutetaanki sinne!"

Koulut alko taas ja uusi koulu "oli" ihan hyvä, tai oikeastaan "on" sillä oon tässä samassa koulussa edelleen. Nelosella ei sit enään tapahtunut mitään niin hypätäänpä suoraan vitosluokan ystävänpäivään.

Mulla oli ollut jo pitkää vähän semmonen "talvimasennus" ja sitten 2019 ystävänpäivänä olin tosi varma et mun ihastus tykkäis musta, mutta sain sit tietää et se tykkääkin jostakin muusta. Ja sehän mursi 11-vuotiaan Annan sydämen. Sinä päivänä tein ensimmäisen "viiltoni", joka oli tietenkin semmonen pintanaarmu eikä siitä tullu ees verta. Vitosluokan lopussa olin jo oppinut viiltelemään niin, että haavoja piti jo peitellä ja tuli myös vähäsen verta.

Nyt ollaan siis kutosluokalla. Alku vuosi oli hyvä. Oli kavereita ja koulu meni hyvin. Mutta viiltelystä en ollut valmis luopumaan. 2020 vuosi alkoi. Elämä muuttui aika lailla taas. Nykyään ei ole enään kavereita välkät oon yksin. Viiltely on pahentunu. (Tiän et en ees osaa satuttaa itteeni vaikka yritänkin, koska eihän joku 0,25 desilitraa verta oo mikään paha tai ylipäätää semmonen et jonku pitäs siihen puuttua).

En nykyään osaa arvostaa itteeni. (joo on yleistä tiän) Ja jos en satuttais sillä ketään oisin jo tappanu itteni, mut tiän et mun perhe ois älyttömän surullinen nii en tee niin. (Kuullostin just joltain tosi tyhmältä huomion hakijalta anteeks) ja tiän et en oo mikään masentunu vaan oon semmonen idiootti, läski, ruma, teini, joka valittaa joka asiasta. Eikä mulla oikeesti oo mitään syytä olla surullinen tai alakulonen, kun siis jotku on oikeesti avun tarpeessa jossain osastolla ja minä valitan vaan siitä et oon surullinen kun ei oo kavereita ja viiltelen (EN SIT MISSÄÄN NIMESSÄ HALUA HUOMIOTA VAIKKA TIIÄN ET SILTÄ TÄÄ TEKSTI KYLLÄ KUULOSTAA).

Mites mul menee?

Published on Nuortenlinkki (<https://nuortenlinkki.fi>)

Kiitos että luit tän. Anteeks et siitä tuli näin pitkä. Ja toivon että teidän elämässä menee hyvin!

Lähde verkko-osoite: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2020/mites-mul-menee>